

Med forslaget ændres der ikke på de nuværende muligheder for at påklage en konkret sagstype. De eksisterende klageadgange opretholdes, og klageinstansen fastholdes uændret, uanset overførslen af førsteinstansbehandlingen til statslige myndigheder i Miljøministeriet, som organisatorisk er underordnet styrelserne. Der vil fortsat alene blive to niveauer i sagsbehandlingen. I de fleste tilfælde er Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet klageinstans, medmindre klage efter gældende regler er afskåret. Dette skal gælde, uanset hvor en konkret sag varetages i Miljøministeriet – i styrelserne eller i miljøcentrene. For at opnå dette er der behov for konsekvensrettelser af nogle af de gældende klagebestemmelser.

3.2.2 Udvidet delegationsadgang til andre statslige myndigheder, herunder bl.a. sektorforskningsinstitutioner

Der pågår som nævnt for tiden overvejelser om at samle al eller dele af sektorforskningen under Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling. For at sikre at miljøministeren fortsat - hvis der træffes beslutning om en flytning af sektorforskningsinstitutioner under Miljøministeriet - kan henlægge evt. myndighedsopgaver dertil, hvis dette findes hensigtsmæssigt, foreslås hjemlerne i de eksisterende bemyndigelsesbestemmelser udvidet, således at ministeren efter disse bestemmelser også kan bemyndige myndigheder uden for ministeriet til at udøve de beføjelser, der i loven er tillagt ministeren.

Det bemærkes, at bestemmelsen foreslås indsat i stort set alle ministeriets love, og at beføjelsen også vil kunne anvendes i forhold til andre statslige myndigheder end sektorforskningsinstitutioner, der i dag er placeret under Miljøministeriet. Dette er dog ikke aktuelt.

3.3 Miljøministerens delegationsadgang efter gældende ret og lovforslagets indhold

3.3.1 Delegationsadgang til statslige myndigheder under Miljøministeriet

Miljøministeren kan ulovbestemt delegere sine beføjelser til underordnede myndigheder i ministeriet efter almindelige forvaltningsretlige regler. I de fleste af lovene på Miljøministeriets ressortområde reguleres imidlertid miljøministerens adgang til at bemyndige en under ministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i lovene er tillagt ministeren. Ministeren har i såkaldte delegationsbekendtgørelser udnyttet denne adgang til at delegere en lang række opgaver og beføjelser til ministeriets styrelser.

I bemyndigelsesbestemmelserne er det som oftest fastsat, at ministeren kan »bemyndige en under ministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren«. Hverken begrebet »styrelse« eller »tilsvarende institution« er defineret i de gældende love eller i forarbejderne hertil.

Ministerens delegation af afgørelseskompetencer til miljøcentrene samtidig med delegation af tilsyns- og styringsbeføjelser i relation til samme afgørelseskompetencer til henholdsvis Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen kan rejse tvivl om, hvorvidt en sådan organisering af arbejdstilrettelæggelsen kan rummes inden for gældende regler. Bemyndigelses hjemlen foreslås derfor ændret, så den med sikkerhed kan rumme statslige myndigheder under Miljøministeriet, som organisatorisk er underordnet styrelserne, som f.eks. miljøcentrene må anses at være. Med forslaget tilsigtes der ikke en indskrænkning i forhold til den delegation, som er sket med hjemmel i den gældende bestemmelse, men en udvidelse.

I bestemmelserne om klageadgang er det som oftest endvidere fastsat, at miljøministeren har hjemmel til at fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet efter bemyndigelse, herunder at afgørelserne ikke skal kunne »indbringes for ministeren«. Som konsekvens af den foreslåede udvidede delegationsadgang foreslås de dertil knyttede hjemmelsbestemmelser til at afskære klage også udvidet, således at miljøministeren også kan afskære påklage til f.eks. styrelserne fra organisatorisk underordnede statslige myndigheder til styrelserne.

3.3.2 Delegationsadgang til andre statslige myndigheder

De gældende delegationsbestemmelser giver som hovedregel alene mulighed for at delegere beføjelser til styrelser, der hører under Miljøministeriet. Da der nu skal ændres i bestemmelserne, jf. ovenfor, vurderes det hensigtsmæssigt samtidig at foretage en ændring af bestemmelserne, som muliggør delegation af myndighedsopgaver til myndigheder uden for ministeriet. For at sikre at miljøministeren fortsat - hvis der træffes beslutning om en flytning af sektorforskningsinstitutioner under Miljøministeriet - kan henlægge evt. myndighedsopgaver dertil, hvis dette findes hensigtsmæssigt, foreslås hjemlerne i de eksisterende bemyndigelsesbestemmelser udvidet, således at ministeren også kan bemyndige myndigheder uden for ministeriet til at udøve de beføjelser, der i loven er tillagt ministeren.